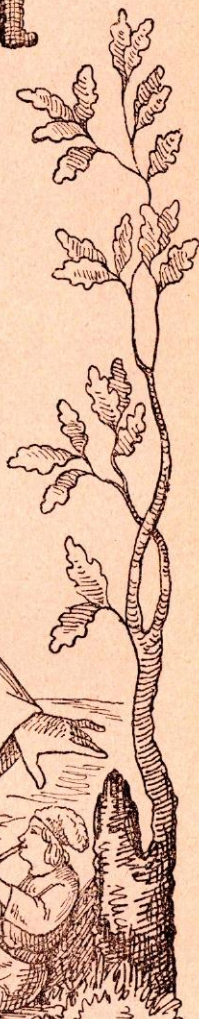

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Calicograme.

Aghenția Schiopul și Coborîșul.

Berlin 30 Iunie. Pacea europeană e asigurată. În timpul cel mai apropiat, noul împărat al Germaniei se va întâlni cu Țarul — unde? nu se știe încă. Cu acea ocasiune însă marii monarhi, de bucurie, se vor strânge în brațe, d'o se pocnească cóstele popórălor!

Petersburg 30. Iunie. În cercuri bine înformate se povestește cu tótă siguritatea, că, din partea metropoliei gr. or. din Ungaria și Transilvania, va participa la iubileul de 900 de ani al încreștinării Muscanilor, arhiepiscopul Mihai, și părintele archiflocăit Platoș.

Blaj 30 Iunie. Dela publicarea articolelor lui Dr. Bunea în Tribuna, prin bălțile din jurul Blajului nu mai cântă neci o bróscă, și-n ulița plăcintelor toți cocoșii pătimesc de limbariță.

Caransebeș 30 Iunie. Ministrul de iustie al României a concreșut lu Bartolomeiu elaborarea unui proiect pentru reformarea jucului de ferbél în România, după cel mai nou sistem din Europa.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Marcule 'ntr'-un picior
Și jăcă-n prima cuptor
Dar' jăcă cam îndesat
La Mehadica-n Bănat.

Jăcă Mărcuț fără milă
Pe Barbu Emanoilă
Care iubește rachia
Mai mult ca notărășia.

El notareș se subscie
Da-n veci-i beat de rachia,
Ferbêlul și macaul
Ași mâni 'i-or rupe capul.

Ia-l Mărcuț sub ciurul tău
Și-l ferește de ori ce rău,
Pagubă ar fi și păcat
Se devină suspendat.

Hop! că de l'or suspenda Rău mă tem că n'om afla Până-i lumea și vileagu Om, ca notareșul Barbu.	El bea tri nopti dup'-olaltă, Și gardul ȃice că-i baltă Trecând la ibornică, Sfârticând reverendă.
Pe el de l'or dudu!, Tot Bănatul va jeli Cum jelește cocoșul Veșind că pieru uliul.	Din iubirea-i creștinească Maria acuși o se nască, Popa a mai trece trei garduri Ș-o beție de cinci graduri!
Pórtă-'l deci sub ciurul tãu Și-'i ȃi: Barbe, puiul meu Bate-ți plitul cât îi vrea Până ești sub paza mea!	Jócă tu deci frumușel Pe Rățuca Aurel Și-'nvață-'l ce va se ȃică Popa beat cu isbovnică?
Atâta cât stai sub ciur Poți grăi preste Ungur Reu ca și preste Români, Poți da cu căciula-'n câni.	Și-'i ȃi: Rațucă, cocóne! Prescriu sîntele canóne Pentru popii catolici Ibornice patru cinci?
Sub ciurul meu ăst rotund Poți juca ca un bolund Că de sub el nu te scot Până ce-'i cãdè pe bot!	Mai întrebă-'l: dór Tipicul Prescrie cumcã rachiul Nici când din cap se nu-i iésă, Și se-'și țină jupânesă?
Marcule, de aci te rade Chiar lângă Blaj în Cenade La popa cel ușurel La Răț-uca Aurel.	Dacă răspuns nu ți-a da Li duce-'n Micăsasa La móră, unde-i dedat Se dórma mai mort de treaz.
El, ca greco-catolic Se vîrește ca un ic La glăjile cu rachie Și la vėduva Marie.	Hop Mărcuț, că ți-oi da țuică Daca trocariului Duică Îi da una cu ciurul Se-'ncete cu condeiu.

Spune-'i ca se studieze
 Dup'-aia se critizeze
 El ca Sêrb, și Sêrb ca el
 Mergă-'n școlă frumușel.

Mergă amândoi la școlă
 Cu tăblița subsuoră
 Întâi se-'nvețe ei carte
 Apoi altora se-'mparte!

Altcum lui Duică poți spune
 Că n'-ar fi nici o minune
 Dacă astăzi s'-ar subscrie
 Dr. în filosofie.

Știm noi bine, cine-i Duică,
 Cel ce bea-'n Viena țuică
 În loc de învățată
 Și-'ncă ați el face gură?!
 BCU Cluj / Central University Library Cluj

La școlă cu dumniata
 Cu Sêrbul lui Drăguța
 Dacă școlă veți găta
 Cu voi de vorbă vom sta.

Păn'-atunci așa le strigă:
 „Unghii mici și mâni spălate,
 „Și năframă-'n pozonar,
 „Șede bine la școlar!“

Așa le spune Marcule
 Țstor doi și altor . . . domni
 Cari lecția nu s'-o învață
 Dar' altora dau povață!

Sus Marcule 'ntr'-un picior
 Dute la Laza Todor
 La popa din Scărișora
 Și-'i sucește bărbușora,

Da-'l trage bine de barbă
 Cum trage el câte-o vacă
 Opt oi și un berbec mare
 Pentru câte-o 'nmormântare.

Pentru baba lui Albote
 Luă șeișeci de bancote
 Ear' pentr'-un cuminecat
 Cere un zlot închiat.

El poporul și-'l jupește
 Și-'l tunde, ba-'l chiar belește
 Cât mulți dup'-o 'ngropăciune
 N'-au nici grițarași de-o fune.

Satură-'l de a fi trăgău,
 Dă-i peste bot, fêtu meu
 Și-'l învață omenie.
 Se lase din lăcomie.

Sfatul teu de n'-a urma,
 De barbă îl poți lua
 Și se-'l duci cu ciucu-'n cap
 Păn' i-a fi barbuța nap.

Marcule, mergi pe furiși
 La comitatul Timiș
 În Hodeni unde Pepa
 Chinue dăscălia.

El ca venit din Arad	El îi între slujnicele
Pruncii și-a învățat	Ca și luna între stele
Mi atyánk-ul pe de rost	Ba ȃic mulți că fără ele
Și asta'n loc de „tatăl	El n'-are nici o valóre.
nost ⁶ .	
El trăește cu vecinii	Ia-mi-l deci dela altar
Ca și mâțele cu câinii,	Și-l fă biriş ori văcar
Ba și câinii-l ocolesc	Ca 'ntre slujnice se fie
Avënd duh pitonicesc.	De acum până-'n vecie.
	Ori poți se-l pui dărăban
De acea ia-l Marcule	Le ceva jîdan vr'-un an
Și-l învërte puiule	Ca se nu mai pótă ȃice
Pân' 'i-or sări zdrențele	Că nu-i tot între slujnice.
Și a uita proștiile.	
Sub ciur dac' ar îndrăsni	Dar' nu-l mai lăsa în popie
Mi atyánk-ul al rosti	Mărcuț, că la popie
Atunci dă-i doi potori răi	Se poștește omenie
Și-l alungă la Csángăi.	Nu crătinte slujnicești
	O tu Mărcuț cum gândești?
Pe ei se mii fericescă	De aci dute la Zsebel,
Cu cultura unгурescă	Mergi încet și frumușel
Nouă pace se ne dee,	Întră-'n școla cea unită
Dă-i Mărcuț pe piele!	Și-i vedè dormind o vită.
Mărcuțele nu te da	El ț'-a minți că-i dascăl,
Du-te-'n Macedonia	Ci nu crede! îi ceva cal
Ști tu colo la Bănat	Și face numai scandal
Unde fost-ai mort de beat.	Scandal confesional!
Hop! că popa Misia	Cartea cât o dă la prunci
De acolo te a învăța	De ai sta la câni s'-o arunci
Țiitóre cum se țin	Turbarear de loc de ea
Cum se bea rachiu și vin?	Cât Paster s'-ar spăria!

Scóte-'l deci Mărcuț din școlă,
 Mai bine rămână gólă
 Cum în lontru-i glava lui,
 Care-n afară-i cu pui. . .

Hop Mărcuț, prinde curaj
 Și mergi până la Halmagi
 La Niculae Joldea
 Că la ferbél te-a 'nvêța:

Hop! dar' nu-'l cota la școlă
 Că el are amețelă
 Între prunci, dar' tuz de ghindă
 Pórtă-'l la jîdanu-'n tindă.

Așa-s amețelile
 Sufer numai cărțile
 Ali de joc, acum ved' eu
 Ce bólă bolesc mereu
 Cărțașii . . . au amețală
 Căpiare animală!

La chir Joldea spune-i tu:
 Ia-te de aici și te du
 În țeră cărțașilor
 Școlă lasă o altor;

Ear' de nu, pune-'l pe bancă
 Și-i dă o bătaie dragă
 Până scumpa-i amețală
 Ia eși din cap afară — Amin!

Mărcuțule fără greș
 La Valea lési se mergi
 Ști colo unde se bat
 Popii ortodoxii în cap.

Hop, că-'n birtul de acoloa
 Popa Jov din Ternava
 Cu popa din Poenari
 S'au bătut ca doi ciurari.

După cum eu am aflat
 Uite cum s'au întêmplat:
 Ei au fost de au ales
 Deputați pentru gongres.

Venind apoi cătră casă
 Birtul în cale le iésă
 Și le ȃice: sfinți părinți,
 Hai, vè luminez la minți,

Ei ascultă. Beau cât beau,
 Apoi de barbe se iau,
 Sburau sfințitele flóce
 Ca pèrul de dobitóce.

Apoi cu flozii din barbă
 Spurcând drăgălașa iérbă
 Înjurând ca cocișii
 Mi s'au despărțit popii.

Bagă-'mi-i dară sub ciur,
 Și-i învêrte împrejur
 Și le ȃi: cinstiți părinți
 Voi cucernici pii și sfinți!

N'-ar fi modru și putință
 Se-'mi dați barba de crătintă
 Eară pèrul de nojită
 Cugetați drăguță!

De ar fi modru dați mi-1,
 În ciur așterneți mi-1,
 Că de nu, eu smulgel-oi
 Golași pe voi lăsa-voi!

Ori de vreți n'-aveți iertare
 Mornăiți astă cântare:

În veacul ăst luminat
 Preoții-n crișmă se bat
 Aleluia;

Metropolit și vladică
 Nu le ȃice chiar nimică
 Aleluia

Barbele-'n birt se răresc
 Popi cu găzdoi se găsesc
 Aleluia.

În veacul ăst luminat
 Rar îi popa ce nu-i beat
 Aleluia

Vlădica ȃice din gură
 Că sunt beți de 'nvățatură
 Aleluia

Că-'n veci este mila lui
 Pân' la cȃda veacului
 Aleluia!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În timpurile vechi, ómenii se închinau de bunăvoie la ȃeiȃa „Iustiȃia“ sau „Dreptatea“ — aȃi se închină de silă.

Pictorii cei vechi, căt și cei noi, înfăȃșază pe ȃeiȃa „Dreptatea“ prin o femeă órbă, care ține o cumpănă în mână. Care va se ȃică — cum va ȃice aȃi mâne lumea, cã odiniórá a ȃis Tribuna — dreptatea e órbă. Și of ce noroc, cã ȃeiȃa „Dreptatea“ și aȃi e órbă, pentru-cã altcum demult ar fi aruncat acea cumpănă din mână, a cãrei limbă nu mai vorbește adevurul!

Aȃi falnicul proverb „iustitia est fundamentum re-
gnorum“ a devenit o minciună profaná: Cei mai mari
îperaȃi și regi, dacã n'au puȃti, tunuri, praf și dinamit
destul, cu iustiȃia-n mână se pomenesc, când lumea le e
mai dragă, pe fóle cu fundul în sus!

Papi, patriarȃi, metropoliȃi și episcopi, următorii
directi ai lui Christos pe acest pãmânt, voind aȃi a mai

ținea cumpăna dreptății în mână, veți că în una parte a cumpenii aorul are o greutate specifică mai mare decât virtutea.

Diplomații cred că Dumneșeu le-a dat grăiul, ca se'și ascundă cugetările, trăiesc din tragerea pe sfóră a deapropelui, și din raderea popórálor fără săpun în numele dreptății.

Parlamentele de ađi fabricând legi pentru dreptate, fură numai lui Dumneșeu timpul pe spesele popórálor; pentru-că că ce fac, nu e altceva decât nășip în ochii popórálor, în numele dreptății.

Regimele, atât cele lumești, cât și cele bisericești, măsură tóte cu cea mai mare acurateță: În una parte a cumpenii pun voea lor, în cealaltă ascultarea mută, ear' limba popórálor trebuie se stea oblu'n mijloc, și se nu se miște!

Asta-í cumpăna dreptății de ađi!

În special noi cești din Ungaria, sau din țara dreptăților proverbiale, avem dreptul a ne alege deputați în dietă, cum ne poruncește regimul. Avem dreptul a da deputaților aleși pânea de tóte ăilele, pentru-ca lipsiți de griji, se ne pótă face dreptate-n țară. Dreptatea, ce ni-o fac însé, e dreaptă ca funea'n sac.

Dóuăzeci de ani au trecut, decând parlamentul nostru constituțional nu face aprópe nimic altceva, decât legi pentru întroducerea de dări și imposite nouă, ca și când în Ungaria ar trăi numai măgari destinați de a purta poveri. Ungaria de ađi, din pretinsul stat cu libertățile prin exelență, a devnit o fabrică pentru încassarea de dări, și imposite. În această țară aprópe numai muștele de Columbaci sunt scutite de dare.

Mai dăunăđi, preste nópte, s'a urcat impositul pentru consumarea de tutun și rachiú. Dar' ce e drept, cui nu-í

dă mâna a pipa tutunul și țigările urcate-n preț, acela
póte pipa ca calul, și nu plătește nimica, ear' cui vinarsul
îi e prea scump, acela se bea șampan.

Et quod erat demonstrandum: „Extra Hungariam non
vita, et și est vita, non est ita“ sau pe românește: Mai
demult, în Ungaria umblau câinii cu colacii-n kódă, ađi fără
marca de dare la gât, și botnița-n bot, nu mai sunt siguri
de hingher!

Anacreontica.

Muscălii când ar vení
Și țera ni-ar cutropí
Și după ce ni-ar învinge
Pe mine ar vre a me destinge
C'un post în Siberia
Eu le aş ȑice: Domnilor
Eu conced acest onor
Pentru dulce socrămea,
Duceț'o, vă rog, pe ea
Și fata ei lângă ea.

Pitulusș Flocos
anacreonticos calicos.

Chiucturi d'ale țărenilor la joc.

Me dusei la mânăstire,
 Ședui patrușeci de zile
 Tot cu gândul la copile;
 Me 'nchinai pe la icóne,
 Cu ochii după cocóne,

Cu fața spre resărit
 Și cu gândul la peșit!
 * * *
 La Găina'ntre hotară,
 Se face un țârg de țară,

Ce cumperi nu poți da iară;
Eu cumpărai un urît,
Nu pot merge'n târg se'l vind!

* * *

Părinte sfinția ta
Cum 'mi-ai spovedit mândra,
Că de când o-ai spovedit,
Ține fața la pământ
Și plânge neconținut,
Și decând canon 'i-ai dat,
Ea pe mine m'a lăsat!

* * *

Stejerel crescut în sus,
Ne-am iubit bade-n ascuns;
Cine ne-a vădut, ne-a spus.
N'ar avea hasnă de junci,
Nici de staulul cu oi,
Nici de ai sei patru boi.
Ne-am iubit, că ne-am fost
dragi,

Ducă-'i corbii carne-an fagi!

* * *

Frunză verde bob și linte,
Descununăme părinte,
Ca de mi descununa
O sută de zloți 'țoi da,
Și'ntr'o vară 'ți-oi lucra.
Ba nu te-oi descununa,
De 'mi-ai da tótă lumea,
Că cununa a fost la mine,
Ochii tei în cap la tine,

Ce nu te-ai uitat mai bine,
Cu cine-ai venit la mine!

* * *

Haida bărbate se bem
Că fata ni-o mărităm;
Ferice de noi c'am dat'o,
Dar' vai de cel ce-a luat'o!

* * *

Hai mândro se ne iubim
Ca bine ne potrivim,
Și la ochi și la sprâncene
Ca doi peunași la pene;
Și la buze și la dinți
Cum am fi din doi părinți;
Și la stat și la umblat,
Și la dulce sărutat!

* * *

Aseră am fost la fete,
Dumnețeu sfântul me ierte,
Petru că le sărutai
Dumnețeu m'a duce'n raiu.
Și eu cred, că'n raiu m'a duce,
Că 'mi-a plăcut gura dulce!

* * *

Rumenele de n'ar fi
Multe fete-ar bătrâni,
Dar' așa ele's tot nouă
Bune d'a cloci pe ouă!

* * *

Vai de mine ce-'i p'aici
Fete mari cu ochii mici,

Dar' la noi niște nevoi
Cu ochii mari ca și la boi!

* * *

Dute badeo și te culcă,
Nu'mi ținea umbră la furcă;
Dute și te hodinește
Că de gură nu-'i povestel

* * *

Nevésta 'nvalită rôtă
Merge'n cârciumă și se'mbéta;
Vine-acasă réu beteagă
Bărbatul la cap o leagă.

* * *

La 'nsurat la mârțat
Omul nu trebe'ndemnat,
Că ala nu-'i tîrg de boi
Se fie p'un an ori doi,
Da-'i un tîrg făcut d'așa,
Nime nu'l pôte strica,
Nici popa nici vlădica
Numai mórtea crâncena!

* * *

Maică daco'i muri eu
Îngropăme la făgădău
Se aud vinul curgênd,
Cisme roșii tropoind,
Póle albe vênt trăgênd!

* * *

Pișc'o mușc'o pe lelea
N'aștepta se dîcă ea,
Că la lelea îi rușine,
Dac'o piști-i pare bine.
Pișco mușco ș'o mustrează
Ș'o'ntreaba unde 'nsărează!

* * *

Are popa două fete,
Și le ține'n țintirim,
Ca se nu le bâzăim!

* * *

Bădiță când vei veni
Vin prin fundul grădinii,
Că'm porțiță de rogoz,
Cum pui mâna pică jos!

* * *

Bărbate cânepa-'i coptă
Io's beteagă de's mai mórță,
Ia cósă și o cosește,
De bôlă mă mântuește!

* * *

Ce 'mi drag nu 'mi urît,
Dear' fi ca negrul pămînt;
Ce 'mi urît nu 'mi drag,
Dear' fi ca cașul de alb!

Stan Pățitul.

Odată, la un târg de toamnă al Brașovului, mai mulți trași împinși ne aflam într'o cârciumă din Schei. Schei se numește acea parte a Brașovului, în care șed Trocarii, un soi de ómeni, pe care eu nu știu pentru ce-i numește trocari, devreme-ce adeseori n'au o trócă la casă.

Bind și petrecându-ne în cârciumă, s'au încins deosebite povești și minciuni între noi, ca și unde's mai mulți ómeni laolaltă. Între alții, un boer din Țara Oltului — cum se

numea el, dar' de pe față oricine jura că-i țigan — ne-a povestit următórea poveste:

În anul trecut, în comuna noastră, s'a făcut o vînătóre de urși. Fișpanul cu toți domnii din Făgăraș au ieșit la vînătóre, și locuitorii din mai multe sate au fost comandați la gónă. Pe mine, ca fost cătană și vînător vestit, m'a recomandat solgăbirăul fișpanului ȃicând, că acea gadină, în care 'mi slobod eu pușca, dacă nu 'și-a făcut testamentul, până-i cucul nu'și mai face. Fișpanul auđind aceasta, a dat porunca, ca pe mine se me pună la acel loc, pe unde se crede, că în vînătóre vor trece cei mai mulți urși. Așa s'a și întîmplat, pe mine m'au pus la locul cel mai primejdios, și curênd după aceea s'a început góna.

Stând la locul anumit, și căutând în dreapta și stânga ca se me conving, dacă locul meu e potrivit? ce vêd ochii mei? — un urs, cât un vitâl de bibol, iese din tufe. Eu țîntesc cu pușca asupra lui — puf! — și urșul cade răgnind mort la pământ! — Dau se'l trag cătră mine — iată al doilea urs cât un bibol iese la iveală — eu trag cu a dóua țege de pușcă puf! — și esta încă cade mort la pământ! Doi urși aveam deja. — Eu încep se'mi umplu pușca. Umplui o țege, și când se umplu a dóua, o ursoica cât un elefant iese din tufe și, cât me zerește, se ridică în piciórele dinapoi, și, urlând de se clătinau fagii, dă asupra mea. Eu atunci arunc vărgeaua puștii, cu care umpleam la a dóua țege, din mână, țîntesc asupra ursoicii — puf — ursoica cade la piciórele mele mórtă jos! . . .

În momentul acesta, un trocar, căruia, de minciunile încornurate, i se urcase sângele la cap, se scólă dela loc, întinde mâna cea dreaptă, și ȃice catră boer: Mě, dacăți mai vine ș'al patrulea urs, așați rad o palmă, deți sar măselele oblu'n Făgăraș!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Așadar' G. Alexici tot e Român!

Pupăză: Ba un drac!

Colac: Da, da! — numai una nu știu eu, e gr.-or. ori gr.-cat.?

Pupăză: Sigur e gr.-or. ca și Bogoslovici, Slavici, și tot ce se sfârșește pe „ici”, dar' român nu poate fi!

Colac: Ba da! — Asta o mărturisește el însuși în Tribuna Nr. 135.!

Pupăză: Atare mărturisire, pentru mine nu-'i dovadă! — Eu, dela crisa școlii de fete din Sibiiu, și dela morala Blojului predicată de Tribuna, pe mărturisirile publicate în acest diar, nu mai dau atâta, cât țiganul p' o căpită de cal mort.

Colac: Crede tu ce-ți spun eu! — Alexici numește în mărturisirea sa tată, moș și strămoș, care au fost preoți și protopopi românești prin părțile Aradului, și prin urmare nu mai e nici o îndoială, el e român!

Pupăză: De pe mine se-și numească Alexici pe toți moșii și strămoșii până la Numa Pompilius, ba se-mi dovedească, că strămoșii lui au supt dodată cu Romulus și Remus lapte dela lupoică, eu nu-i cred, că e român. Eu, după cele ce a scris Alexici în întâmpirea sa din Tribuna Nr. 135, ca se dovedească că e român, mai curând cred, că e un dobitoc cu pene!

Colac: Ce va se ȳică asta?

Pupăză: Tu trebuie se ști sote, că sânt și dobitoce cu pene, și Alexici, după cele ce a scris în Tribuna Nr. 135, dovedește, că, îndată ce ia peana în mână, e un dobitoc — dar' eu me duc sote se-mi întocmesc cele de lipsă, că mâne întrăm în holde!

Colac: Ducetea-i sburând, ca dobitocele cele cu pene!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi n'aveți se ve temeți de cotoci!

Cu mult haz au ris bărbații mai dăunăđi de femeile din America, care, ținând o adunare mare, s'au consultat asupra emancipațiunei lor, și — după cum ne spun gazetele — când desbăteau mai înfocat despre capacitatea femeii de a lua, alătura cu bărbații, parte activă la tóte agendele vieții publice, ivindu-se un șórece în sala adunării, mare parte din ele, de frică au leșinat, ear' celelalte au luat-o la sănătósa. Câț!

Eu n'am se cercetez, dacă acea notiță đeristică despre femeile americane e basată pe adevěr sau nu, dar' eu am cunoscut și cunosc bărbați, pe care-i prind frigurile când

véd un șórece. Șórecele e altcum un dobitoc nevinovat, despre care nu se póte díce, că ar fi mâncat óre-cândva pe o femeă sau pe un bărbat. Bietul șórece singur prin iuțala lui electrică, cu care fuge și se ascunde-ñ gaură însuflă respect. Căț!

Ear' dacă prin povestea điaristică despre femeile americane, care, la ivirea unui șórece în sala adunării lor, parte au leșinat, parte nu încápeau pe ușă, vrea se se dovedească natura fricósă a femeii, amar se înceală cei-ce cred aceasta. Dacă femea ar fi fricósă, atunci pentru ce ar prescrie sfântă scriptură: „Femea se se teamă de bărbat.?!“

Care va se dícă — cum díce Tribuna, când crede că a đis ceva — femea nu se teme de bărbat necum de un șórece, și d'-aceea a trebuit se vină scriptura bărbaților întru ajutor, și se poruncească: Femea se se teamă de bărbat. Căț!

Și cu tótă porunca scripturei „femea se se teamă de bărbat,“ femeile, de al căror cap scriptura consideră pe bărbat, ele fac cu capul lor ce le place. Eu cunosc bărbați c'-o natură eroică, cărora, în public le place a juca pe independentul, dar' când nevésta le învólbă odată din ochi ridicând din sprâncene, se fac așa de mici, de încáp pe ori-ce gaură de șórece. Căț!

Cocóna Sfecla, spre esemplu, trebuie se se uite odată în stânga și odată-ñ dreapta, ca și când ar căuta ceva, și bărbatu-so se întórce în jurul ei ca pământul în jurul sórelui, ș'-o întreabă: ce poștești dragă? Căț!

Mai dăunăđi, povestind eu cocónei Sfecla, că Nemții din Ghermania au dreptul de a cere despărțania de o femeă, care nu știe ferbe, 'și-a răđimat amêndóue mânile în șolduri și, formând din cap și grumađi sêmnul întrebării, 'mi-a đis: Ce? — Bismărcóicele sufer atari canóne? —

Teremtette! — aş vrea eu se văd pe acel bărbat, care s'ar desp r i de mine, pentru-că nu  tiu fierbe? — Ala sigur numai m n nc  fiert!

O vorbă ca o sută:  mp r tia pantofului, cea mai mare  mp r tie din lume, nu s'a întemeiat,  i nu se sus ine prin frica femeii, ci prin frica de feme . Mi uluc!

Lecuirea junghiurilor reumatice.

P timind de reumatism, când junghiurile te  nghimp  mai tare, prinde o m ta,  i, dacă se p te, una neagră. Cu m na st ng   ine m ta de g t, ear' cu cea dreaptă pi c'o în c d  până turbă,  i  i scapă. Fugi apoi după ea până asudă, ear' cu sud rea ei freac te pe unde ai junghiuri până ce  i va trece!

Popa Condac cu popă Prohod.

Condac: În ce sémână Roma veche cu Roma nouă, sau cu Blajul?

Prohod: Roma veche cu Roma nouă sémână una cu alta, ca țințarul cu armăsarul, se deosebesc însă prin aceea, că, pânăcând în Roma veche sugeau Romanii dela lupi, în Roma nouă sug lupii tăiați împrejur dela Români!

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Broșura lui G. Alexi despre elementele maghiare în limba română, dovedește că, înțelepciunea aceluia autor e umbra neagră, ce o aruncă nebunia!

* * *

Renegații, ca și hornarii, ajung la ore-care înălțime prin canaluri întunecóse, și-n cariera lor se înegresc ca dracul!

* * *

„Caută și vei afla“ — ȳice sfânta scriptură — dar dracul, că, căutând doi inși una și aceea, adeseori se întmplă, de unul află banii, și celalalt punga golă!

* * *

Scara perfecțiunii are mai multe cue decât scara vechiu-testamentară a lui Iacob, și nu ori-cui îi e dat a se urca până-n virf!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

De gălci se ți se îngrașe porcii, și-n loc de slănină
(clisă) tu se spênđuri de chingă-n pod!

* * *

Popă gr. or. se te faci în Găinari, și se ajungi sôrtea
popii gr. cat. d'acolo: Se n'ai după ce b'ea apa!

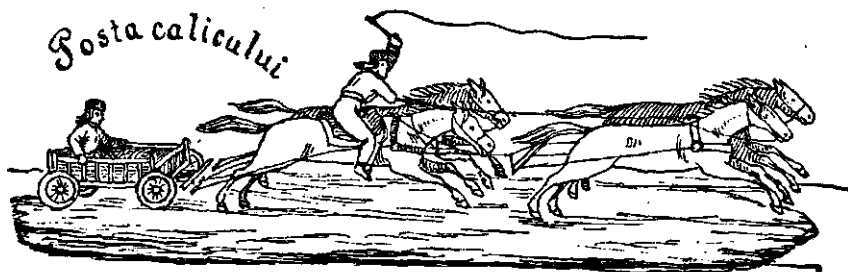
* * *

Târgul dela Găina se'l cercetezi în tot anul cu fetele
tale, și pân' 'ți-or fi fetele de 50 de ani se visezi tot gineri!

* * *

Boer din Țara Oltului se ajungi, și, pentru o pereche
de opinci, se'ți dai votul la alegeri dietali!

Dlui C. în O.: Corespondința, după care cocóna Gurădulce 'și-a compus articolul din numărul trecut, a sosit dela domnii Joandrea, învățător, și Haneș, funcționar la Ardeleana în Orăștie. Nu fie cu supărare. Vina o pörtă domnișóra Teresia, în a carei inimă nu s'a aflat echo pentru amorul domnilor Joandrea și Haneș. De aceea, cocóna Gurădulce 'și-a dat la scrierea acelu articol atâta silință, ca se 'și câștîge amorul acelor doi domni pentru sine.

Părintelui J. Topan în Dretea: În urma atestă-tului oficios constătez cu părere de rău, că fără motiv ai fost atacat în numărul 5. din 1887. Autorul corespondinței e Gavril Monasterian, învățător în Cl.-Monostur.

Fie 'i omenia de ocăra!

Corespondenților mei: Căutați ca în marea minciunilor se cadă botăr o picatura de adevăr, și atunci treacă ducăse, altcum ve dau, fără respect, de gol și ve mai taiu și din piele. Calicul nu e organ pentru răsburări personale.

Spre orientare.

Reclamațiile pentru rectificarea abonamentelor plătite le-am considerat. Cererile pentru amânarea termenului plățirii abonamentului s'-au încuviințat: Calic nu scóte la calic ochii!

Dela unii abonenți ne-a sosit ramburza despre abonamântul anului curent neplătítă. Noi cu tóte estea, în presupuneréa, că, la presentarea ramburzei, n'-au fost acasă, sau posta nu 'și-a făcut datorința, espedăm numărul present și la adresa acelor p. t. Domni, dar' cu numărul viitor vom sista espedarea, dacă până la 1 Iunie nu ni se vor trimite 3 fl. și 11 cr. spese ale ramburzei.

Administrațiunea Calicului.